

Előfizetési árak:

Házhoz hordással vagy postán küldve:

Egyre évre . 14 frt — kr
Félévre . 7 „ — „
Negyedévre . 3 „ 50 „
Egy hóra . 1 „ 20 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

Endrédi Testvérek könyvkereskedése Szegeden, hová az előfizetések s a lap szétküldésére vonatkozó fölszólítások inténdők.

SZEGEDI HIRADÓ

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után is.

Szerkesztői iroda:

Klausz-tér, Káráss-báz I. emelet, hová a lap szellemi részét illető minden közlés, mennyi intéendő.

Bérmentetlen levelek nem fogadhatók el.

Kéziratok nem adhatók vissza.

Hirdetéseket

és nyilvtéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt áron vesz föl.

Amerika.

Szeged, okt. 13.

Ahol törvényt hoznak, az ugynevezett „ezüst bill”-t, az ezüst értékének mesterséges felszoktatására, s ahol a törvényhozás utasítja a kormányt havonként 4 és fél millió ezüst összevásárlására: — ott csakugyan „nem mind arany, ami fénylik”.

Ámde ott Amerika Egyesült-Államainak köztársaságában a föntemlített közmondás még akkor is tapasztalatszerű igazságot tár föl lelki szemünk előtt, ha ezt nem betűszerint, hanem átvitt értelemben magyarázzuk.

Azok a magyarországi kivándorlók, akik vérmes reményekkel vitorláztak át a csendes Óceánra s csillogó légvárakat alkotva, kötöttek ki az amerikai nagy köztársaság metropolisának rakodó partjain, kiábrándulva vágyakoznak vissza az elhagyott hazába; mert azon a földön, ahol új hazát kerestek, nemcsak Eldorádót nem találtak, de sőt még a mindennapra valót sem szerezhetik meg maguknak.

Kivándorlott honfitársaink ott kevés kivétellel a legnagyobb nyomorban sínlődnek. Akik szerét tehetik, — amennyiben maradt még nekik valami azokból az otthon összekuporgatott fillérekből, — sietnek visszacserélni az elcserélt hazát; de jobbára koldusbottal kezökben térnek vissza hozzánk az elámult boldogtalanok.

Akinek nincs alkalmja a visszatérésre, ha arra való, beáll katonának, vagy megalkuszik a nyomasztó viszonyokkal és huz, von, mint az igás jószág, odavetvén magát vak eszközül lelketlen elcsigázóinak, vagy leereszkedik a köszén-bányák sötét aknáiba, hogy megkereshesse irigvelt kenyérét. Mert a bennszült munkások, illetve azok, akik más országokból vándoroltak oda, — mint angolok, irek, németek, sőt még chinaiak is, az önmegtagadásban és az inség terhének elhordozásában alig képesek velök versenyezni, — irigylük tölük még azt a keservesen megszolgált betevő falatot is.

A yankeek rideg társadalma örül annak, ha minél nagyobb a kínálat a munkásokban, ha minél több munkás kéz küzd a megélhetésért; mert hiszen annál olcsóbban dolgoztathatnak.

Mi azonban sajnáljuk honfitársainkat, akik ott nyomorognak s közülök sokan a közjótékonyaság terhére esnek.

Az nem határoz, hogy jobbára felsőmagyarországi tótok a kivándorlók; mert elvégre is azokban az elhanyagolt külsejű, inséges kinézésű, elcsigázott, elzúzott s ennelfogva lenézett és megvetett tótokban mégis csak a magyar munkásokat látja az ottani társadalom.

De míg egyrésztől mi csak sajnálkozásunkat fejezzük ki a fölött, hogy hazánkból sokan kivándoroltak Amerikába és azt szeretnénk, hogy egyetlen egy se menne el tőlünk, mert úgy is kevesen vagyunk s mert okszerű nemzetgazdálkodás mellett hazánk minden munkabíró fia megtalálhatná itthon is a maga dolgát: — addig másrésztől igen természetesnek találjuk azt, ha az amerikai bennszült munkások meg viszont elégedetlenkednek, bosszankodnak s a sértett önértet hangján szólalnak föl jogaik mellett, tiltakozván az ellen, hogy a hazai munkatovábbra is idegeneknek legyen szolgálatva.

A panasz jogosult és önmagát védelmezni minden államnak szabad, sőt kötelessége. Amit mi nem szeretnénk, ha mások cselekednének velünk, azt mások sem szeretik, ha mi cselekedszük velük. Mi sem helyeseljük azt, ha idegen elem nyer megbízást arra a munkára, aminek elvégzésére elég alkalmas munkás kézzel rendelkezünk a mieink között is.

Az Egyesült Államok újabb védőrendszere megakarja akadályozni az európaiak bevándorlását s megakarja védelmezni az európai munkásokkal szemben az amerikai munkát.

Ki szólhatna az ellen akár a jog, akár még a szabadelvűség szempontjából is? Ki vonhatná kétségbe bármely államnak azt a jogát, melynél fogva fennmaradásának biztosítása céljából törvényt alkot magának?

Nem is a törvényalkotás jogát vonjuk kétségbe, hanem azt a jogot, hogy egy állam jogállamnak nevezhesse magát, ha a jogtalanságot, művelt, szabadelvű állam lehessen, ha a barbarizmust teszi törvénné.

Ime a törvény:

I. Az Egyesült-Államok minden lakója, aki külföldi munkást, — mielőtt ez az Egyesült-Államok lakójává vált volna, — az Egyesült-Államok területén végzendő munkára vagy szolgálatra szerződött, törvénybe ütköző cselekményt követ el és ezer dollár pénzbírsággal vagy hat havi elzárással, esetleg mindkettővel sújtandó. Az ily

szerződés önmagában véve semmisnek tekintendő.

II. Ugyanily törvénybe ütköző cselekményt követ el az is, aki hírlapi hirdetések vagy bármely más módok által külföldi egyéneknek az Egyesült-Államok területén teljesítendő bármilyen munkára alkalmazást ígér, vagy kilitásba helyez.

III. Minden hajóskapitány, aki tudva ily szerződés alatt álló egyént hajójára fölvesz, 500 dollár pénzbírsággal vagy hat hónapi elzárással sújtandó és ezen kívül köteles az illető egyént saját költségén visszaszállítani azon kikötőbe, ahol az illető hajójára vette.

Ha pedig — mint idegen alattvaló, — nem ismerné el magára nézve kötelezőnek ezen törvényt, úgy föltétlenül elveszti a személyek partraszállításának jogát az Egyesült Államokban.

IV. Mindenkinél — még az ily szerződés alatt álló idegen munkásnak is, — jogában áll, ha ily esetről tudomással bír, ezt az illetékes bíróságnál följelenteni, mely esetben az államügyész hivatalból tartozik az eljárást megindítani.

Az ezer dollár pénzbírság, — melylyel a bíróság a törvény ellen vétőt sújtja, — a följelentőnek szolgáltatandó ki stb.

Tehát még annak is megengedi a följelentést, az elárulást, aki a szerződést köti, sőt gazdag jutalmat is ígér neki.

Nem értjük, hogy az Egyesült-Államok köztársasága, mely a szabadság, a kultúra és a polgáriasság zászlaját oly fennen lobogtatta, hogyan tudott olyan embertelen, mondhatjuk erkölcssten törvényt hozni, melyhez hasonlót csak a despotizmos vaspálczájával kormányzott Muszkaországban találunk.

Hiába, Amerika ugynevezett szabadság hazájában sem mind arany, ami fénylik.

Eltekintve immár attól a drákói szigorától, amelylyel ez a törvény megalkottatott, sőt bátran kimondhatjuk, hogy éppen azért, mert ilyen szigorral lett megalkotva, Magyarországra csak előnyös lehet. Mert ezután aránytalanul csekély fog lenni azok száma, akik Magyarországból Amerikába kivándorolnak.

Thomay József.

Tisza Lajos gróf Szegeden.

Szeged, okt. 14.

Szeged város első kerületének szertett, nagyvívű képviselője tegnap fejezte be idei vizitét.

Tisza Lajos gróf már kora reggel lement a rakpartra s ott Reöck Iván kir. főmérnök, a folyamterméki hivatal főnöke tüzeten megmagyarázta a grófnak a rakpart helyreállítás és partvédelem összes részleteit, a munkálatok eddigi előhaladásáról szóló adatokat, valamint a további munkatervet.

Ezután, délelőtt fel 10 órakor a gróf főkereste Kállay Albert főispánt hivatalában s vele együtt megsejmelte a székepület közgyűlési termét, melyet újonnan díszített alakjában most látott először a magas vendég. A terem stílszerű dekorációjának összhangja Tisza Lajos gróf tetszését is megnyerte.

Zombory Antal gazdasági szenátor hivatalos szobájába is betekintett a gróf, hogy megnézze a szenátor unokaöccsének, Zombory Lajos fiatal szegedi naturalista festőnek három sikerült aquarelljét, mely a gazdasági ügyosztály falait díszíti. Tisza Lajos érdeklődve tudakozódott a tehetséges ifjú felől s megdicsérte a képek ügyes kivitelét.

A székepületből Pálffy Viktor szenátor és Tóth Mihály v. főmérnök kíséretében az uj lovassági laktanyába hajtatott a gróf s hosszabb ideig tartózkodott az egyszerűségében is imponáló új épület falai között.

A kaszárnyát Tóth Mihály főmér. kalauzálása mellett járta be Tisza Lajos gróf, elismeréssel fejezte ki a gondos építkezés s a célszerű berendezés fölött.

Innen a kerületi börtönhöz kocszott, melyet Hatzinger Sándor igazgató kalauzálása mellett szemlét meg. Délelőtt még a polgármester családjánál tett látogatást Tisza Lajos gróf.

Délben Kállay Albert főispán ven-

dége volt Tisza Lajos gróf, Mikszáth Kálmán országgyűlési képviselővel, Pálffy Ferencz polgármesterrel, Szabados János h. polgármesterrel s Ivánkóvits János országgyűlési képviselővel együtt, az ebédre hivatalosak voltak még Kovács Albert kir. tanácsos, iskolaszéki elnök és Weiner Miksa.

A főispáni ebédet kedélyes s bizalmas társalgás követte, mely után a magas vendég az osztrák-magyar államvasutak délután 5 órai expressz-vonatához hajtatott ki.

A szeretett képviselőt az állomáshoz a szegedi szabadvipárnak mindazon szorgalmas emberei kikísérték impozáns tömegben, akik fogadtatásánál s szegedi időzése alatt folyton környezetben voltak.

Tisza Lajos gróf ezzel a szívélyes szóval vett búcsút a polgármestertől:

„Egy kedves, szép emlékekkel, a viszontlátás reményében búcsúzom Szegedtől.”

A vonat a szegedi urak hatalmas éljenzése közt rohogott ki a pályaudvarból.

Tisza Lajos gróf tudvalevőleg Temesvárra utazott Dessewffy Sándor püspök látogatása végett. Vele ment Temesvárra a másik szegedi képviselő, Ivánkóvits János is.

Mikszáth Kálmán még Szegeden maradt s alkalmasint a ma délelőtti expressz utazik vissza a fővárosba.

A Tisza-vizite szép három napja tehát véget ért, derűs, kedélyes lefolyásával csak öreghitván azon benső viszony ösztinte, szívélyes melegségét, mely Tisza Lajos gróftól és Szeged város közönségét zavartalan, kölcsönös szeretetben összekapcsolja.

H i r e k.

— Az uj ezred parancsnoka. Nem régen hozták a lapok, hogy a 83. gyalogezred parancsnokává, jobbaházi és csáfordi Bolla Kálmán ezredes neveztetett ki.

ről-kézre, ölből-ölbé az összes rokonok? Az volt a boldog, aki hosszabb ideig ölelhette.

Ugy látszott, ugy volt, hogy a házban minden jó és minden édes csupán azért történt, hogy Mimikének örömet szerezzen.

A boltok kirakataiban nem volt annyi cse-cse-becse, annyi aludni és sirni tudó baba, amennyit a papa, az Emma néni, Károly bácsi, a Gyuszi és a többi össze ne vásárolt volna Mimusnak.

Valóságos játékraktár volt a családi fészék. Aki fölment Budapestre, fűrdőre vagy külföldre utazott, az mind kötelességének tartá egy-egy, vagy több, sok-sok ajándékot hozni és azt a Mimike lábához rakni hódolata és rajongása jeléül.

Nem volt a divatterkeskedésekben valami pompás cipőke és selyem, uj capouchon és kalap, speciális cipőcske és virágos peluche kamranyu, amit meg ne vásároltak volna a számára.

S hallania kellett otthon, az utcán, anénikénél, az estélyeken, ahova a mama mindenkor magával vitte, búzske, ragyogó örömmel, hallania kellett az iskolában, a többi baba és többi lány között:

— Szép, isteni szép, ragyogó kikelet vagy drága, édes Mimuska.

Az a rajongás, melylyel a családban hódolnak gyermekek szépségének, egyre terjed az emberek között.

S végre is, mikor Mimuska, még mint alig tizenöt éves leány, megjelent az első bálon, el voltelve azzal a gyönyörűséggel, hogy e fényes estélynek ő a pazar sugaru napja, fénye és illata, melegsége és ragyogánya.

— Szép! Isteni szép!

Most már nem lehet arra reményünk, hogy a tőzgyökeres magyar főtiszt Szegedre jön, mert Bolla ezredes, ki nyolcz heti szabadságidejét Pozsonyban tölti, az a kinttetés érte, hogy a debreczeni honvédség dandárparancsnokává nevezetett ki. Az ezredes novemberben tábornokká léptetik elő. Amennyire örövendünk a kiváló nagy képzettségű főtiszt gyors előmenetelének, éppen úgy sajnáljuk, hogy így nem ő lesz a Szegeden állomásozó 83. gyalogezred parancsnoka.

— Tisztelő katonák. Kálmán napja alkalmából Pácor Kálmán tábornoknál, a szegedi II. honvéderő parancsnokánál, tegnap tisztelt a cs. és kir. 83. gyalogezred tisztikara Streitenfels alezredes, a 46. gyalogezred itt maradt tisztjei Renner őrnagy, az 5-ik honvédgyalogezred Bakonyi és Babos ezredesek, végre a csendőrtisztek Russ Illés százados vezetésével. A tábornokot meghatótta tisztársainak ez a tüntető figyelem s meleg hangon mondott köszönetet a sok szíves névnap üdvözléért. Este 6 órakor a gyalogezred zenekara szerenádott is adott a tábornoknak. — Ugyancsak tegnap délelőtt tisztelték a honvédtisztek Babos Kálmán honvédezedesnél.

— Eltiltott kamat. Szeged város régi szokásjogon, némileg törvényes alapon is, késedelmi kamatot szedett eddig a hátralékos községi pótdadó után. A pénzügyminiszter azonban, egyik belügyminiszeri rendeletre hivatkozva, a szegedi kir. pénzügyigazgatóság útján elrendelte, hogy ezzel a »szabálytalan« késedelmi kamatszédessel a jövő évtől kezdve hagyjon fel a város. 1890. év január 1-ig azonban fonttarthatja az eddigi gyakorlatot; az elmaradt községi adók után szedhet késedelmi kamatot.

— Az uj dohánygyár. A szegedi második dohánygyár ügyében megint történt egy lépés, mely a fölépítés hamaros megkezdését jelenti. A városi tanács ugyanis tegnap utasította a mérnökséget, hogy a gyártelep 5000 négyszögöles helyét a Budapesti-sugárút végén levő telken mielőbb

A keringők gyönyörbe szédítő, édes ingerbe hajszoló, rugalmat keltő üteméből is csak e szavak zsilongtak rózsás fülecskéibe:

— Király nő!

— Kadiščia!

— Az Ezeregyjé tündérmeséinek királynője!

— A legszebb, a legragyogóbb, az egyedül imádásra méltó ezrek fölött!

Ezeket a rajongó kifejezéseket hallá.

És látott egy udvart maga körül. Látta a barátnőit elhagyottan, megalázó egyedüliségben, amik neki szavát és mozdulatát lesték, amik körülte tolongtak és zsihangok az emberek fehér keztyűkben és fehér nyakkendőkben.

Ez eleinte csak búzskeggyel, később az önbecsülésnek egy igen erős kifejezésével, majd határozottan zsarnoki uralkodás-vágygyal töltö el szívet.

A mama, a papa, a bácsik és a nénik az ő kezeikkel által erősen és szeszélyesen tartott diadalszékbe voltak fogva.

Valóságos kis zsarnok lett, mire betöltte 18-ik életévét, mikor már arról kell gondolkodni, hogy a lányok a fiatalság őrületével, a kedély ifjú melegségével és illúzióival szépcéskén, boldogan, örömmel és vágyakkal telten, de nem követéssel átröppenjenek egy új fészékbe, egy új családi tűzhelyre.

— Eh! Mimi még várhat. Miminek nem kell sietnie. Mimi szép, ragyogó. Hozzá seregelenek a kérők. Majd később jön még, aki királyi fényvel csillogtatja körül.

És Mimi várt és ragyogott színház-pályok bársony fauteillein, estélyeken és báltermek

A „SZEGEDI HIRADO“ TÁRCZÁJA.

Szép vagy.

— Szép vagy!

Már gyermekkorától ez a szó hangzott minduntalan füleibe.

Még egész élenken emlékszik, hogy a mamácska, az édes jó mamácska, mennyi szeretettel és milyen búzskeggyel öltöztette föl ragyogó fehér ruhácskába. A hattyuprémes, oroszosan lecsapott tetejű pipkától kezdve, a kicsi cipőcskéig, minden fehér volt rajta. Csupa könnyű rem és csupa nehéz selyem.

Nem feledheti azt a bájos tavaszi délelőtti, májusnak virágfakasztó édes lehelletét és gyöngyözőtő arany sugarát, mikor az édes mamácskája ebben a csece-baba ruhácskájában kivitte a sétárré.

Száz és száz ember örövendt, mosolygott az első, igazi tavasz-napnak. Derű és a boldogság pirostól gyönyörre terült el a sétálócskáján. Meglátszott mindenkin, hogy el van foglalva a saját benső örömeivel s tavasz melegen bimbózása duzzadt reményeivel.

Hanem azért mégis mindenki meglepetve, a gyönyörködés kinyomatával szemében és arcán, állott még mellettük s itt is, ott is, mindennél fölhangozt a csodálkozás szava:

— Ah! Minő szép. Milyen remek gyerek.

És otthon, mikor hazazért a sétáláshól, kicsoda búzskeggyel kapta fel ölbé a mamája; hogy borította el szapora, forró csókokkal arát, homlokát, szeméit, felsültött lenhaját, vállát, kezét, sőt még a lábait is? és hogy adták kéz-

tűzte ki s a kitűzéshez hívja meg a dohányjövédéki központi igazgatóságot s a csongrádmegyei államépítészeti hivatalt. Ugyancsak tegnap küldött meg az értesítést a tanács a dohányjövédéki központi igazgatósághoz is arról, hogy a feltöltési munkákra Szegedváros által megszavazott 10.000 forint segélyt a szegedi kir. adóhivatalba fizeti be pár nap alatt.

— **Lezuhant a második emeletről.** Egy közös hadseregbeli gyalogsági katonának hajmeresztő szerencsétlensége keltett éjjeli iszonyatot a marstéri kaszárnyában. Vasárnap este 11 óra után a silbakoló baka valami nehéz tárgy zuhanását, tompa ütődést s utána kétségbeesett, szakgatótt horgést hallott. Nehány lépést haladva, a véres földön egy katona alakatlan teste vergődött. A szerencsétlen ember, a kenderfonógyárra néző másodemeleti ablakból zuhant le. A kaszárnyába szállított beteg katonának a legelső orvosi segélyt Lang dr., inspektiós orvos nyújtotta. A katona hatán szenvedett életveszélyes sérülést, mire nagy sebet bevarrták, eszméletlenül omlott el katonatársai karjaiba. Pedig ezután még egy kínos proceduson kellett átesnie. Eltörtött karjait kötötték fába. A néhány percz előtt még életerős fiatalembert összevissza fászlizva, köztöve hordágyon vitték a katonai kórházba, ahol most Steiner dr. ápolja. Csak reggel lehetett kihallgatni. Neneck Ábrahámnak hívják a szerencsétlen bakát, aki örvetető a 46. gyalogezred III. zászlóaljánál. Tegnapelőtt este a bor, a jó kedv megarkantyúzója és annyiszor végzetes megrontója, néhány pezsgó verű oláh bakát ugyancsak vigásgra hangolt. Neneck is köztük volt s mikor a takarodót elfuták, tántorogva ment haza. A lábai meg-megbicaklottak, amint oláh nótákat dudolva, fölhaladt a lépcsőkhöz. Fölérve másodemeleti szobájába, azonnal lefele kiűt. A részegségtől égett a teste s panaszkodott társainak, hogy ég mindene, ki

szeretne rohanni az utcára, hogy végig-hempereghessen a hideg földön s forró homlokát enyhítse a hűs lében. Korsó vizet tettek az ágya mellé társai. Neneck ivott néhány kortyot s úgy látszott, csillapult izgalma, mert társai aztán nem hallottak semmi neszt. 11 óra felé Neneck újra fölkel, össze-vissza mászkált a sötétiségben, talán az ajtót kereste, mert néhány kilincset megzörgetett. Így ért el az egyik ablakhoz, melyet kinyitott, s azon hisztemben hogy az ajtó s valami akadály van a küszöbön, átakart rajta mászni s lezuhant a földre. Juniusban hasonló szerencsétlenség történt a 46. gyalogezred egyik kiváló tisztjével, Me n d r a Ferencz századossal. A százados az ablakpárkányon elszunnyadt s lezuhant. N e n e c k Ábrahám, temesmegyei, Szokolár községbe való oláh fiú, 22 éves, életéhez nincs remény.

— **Iskolaszéki ülés.** Az iskolaszék október 14-én délután 4 órakor a városi széképület bizottsági termében ülést tart. Az ülésnek tárgya: a felsőbb leányiskola I. osztályának párhuzamosítása, az órárendek átvizsgálása stb. stb.

— **Kései restauráció.** Szentes városában a tisztújítás a város által alkotni szándékoltt városi szervezeti szabályrendelet el nem készülte miatt mindeztideig nem tartatott meg. Minthogy azonban az 1886. XXII. t.-cz. 69. §-a értelmében rendezett tanácsú városokban az előjáróság tagjai hat évre választatnak és ez a határidő a törvény sérelme nélkül meg nem hosszabbítható, a belügyminiszter utasította St a m m e r Sándor alispánt, hogy a tisztújítást Szentesen az érvényben tényleg álló szabályrendelet alapján, minden további halasztgatás nélkül, azonnal tartsa meg. Stammer alispán ezen miniszteri rendelet alapján a szentesi általános tisztújítást október 22-ik s esetleg következő napjára tűzte ki.

hozzá illő, az alkotná meg boldogságodat, ha igen, ha kissé melegebb és kissé szerényebben beszélne a fiatal emberekkel, ha nem bálnál velük oly könnyedén. Azt hiszem, bocsáss meg szívem, hogy ezeket elmondod nekem, már huszonegy éves vagy. Oh én szeretlek gyermekem, boldogságodat kívánom, akkor érzem magamat jól, ha itt, velem látom. Istencem, Istencem, — de így nem lehet örökké éte, édes Mimim, úgy öződ magadtól a szerencsét, úgy válogatsz. Látod, látod, egyre-másra kevesbűnek aa imádók.

A leánytá nyit szemekkel, csodálkozva nézte és hallgatta mamáját. Szíve, feje üres volt, mint egy ékszer kirakatbeli drága-köves arany szelencze.

— Végre is én félek leányom, az apa sem fogja többé birni. . .

Mimike elkacagta magát s aztán büszkén és az ónimádát tudatával kiegyenesedett s a tükör előtt csókot hintett, saját ifjúságban és szépségben ragyogó hasonmásának:

— Szép vagyok! Ehl! még én várhatok!

Mimusa szép, tündöklő, társaságok bámult gyöngye és vár.

Vár örökké, előbb fényt vesztett szemekkel, öszre fordulásban, majd halaványan, egyre hervadóan. Végre meghasonlottan, sivár fővel, meddő vágygál, zilált kedélyvel, de mindig azzal a gyermekesége idején szívbe oltott öntudattal, hogy szép, imádásra méltó; és emlékezik azokra a napokra, mikor fölöl-ölbe vették és csodálták s imádták.

A mamák és a nénikék bizony bölcsebben ténnek, ha nem csókolnak oly gyakorta a Mimik, Gizácskák és Ellusok lábait.

Kópé.

— **Póterettségi a középkereskedelmi iskolában.** Kakujay Károly kultusz-miniszteri kiküldött és Obláth Lipót kereskedelmi miniszteri kiküldött jelenlétében tegnap délelőtt tartották meg a szegedi középkereskedelmi iskolában a póterettségi vizsgálatot. A pótvizsgálatra négy tanuló jelentkezett s mind a négyet képesítették.

— **Leányrablás.** A maga nemében páratlan bűntény ez. Suhanclegények, éjnek idején, csöndes házba lopóznak s az ablakon át kilopják ágyából, a fehér vánkoso-kon szendörgő tizenhat éves leányt, a ház szemefényét. Járatlan utakon kiviszik a határra s ott egy szalmaboglya tövében három megosztokodnak a kezük közé került leány szépségén, ártatlanságán. A vérlázító esetről a következőket írják: Leszkovicza, temesmegyei községben rendkívüli bűneset történt. Onyavicz Mihály földmives egyetlen leányát, a tizenhat éves Annát, éjnek idején kilopták ágyából. A leány dulakodhatott rablójával, mert a padlón vércseppeket fódózték föl. Az apa néhány csendőrről hajnal felé leánya keresésére indult. A falu határán egy öreg emberrel találkozott, aki azt mondta, hogy látta, mikor három legény és Onyavicz leánya egy óráig szalmaboglyát állottak körül. A boglya szalmát azért gyujthatták föl, hogy a csendőrök nyomot tévesszenek. Sok keresés után megtalálták az erdőben a leányt. Egy fa alatt sirdogált, mellette Zsifkovics Svethu nevű legény állott, aki hol vigasztalta a kétségbeesett leányt, hol káromkodott. A csendőrök Zsifkovicsot nyomban letartóztatták s átkísérték a temesvári kir. törvényszékhez. A másik két czinkost: Koszta Nisztort és Ohlár Zsivát nyomozzák.

— **A földmívelési miniszter a lótenyésztést.** A magyar lótenyésztés érdekében egymásután teszi meg a sok üdvös intézkedést az új földmívelési miniszter. Ilyen a többi közt az a kedvezmény, melyet Bethlen András gróf földmívelési miniszter a vasutársulatoktól kieszközlött a tenyészlovak szállítási áraiban. A kedvezmény abban áll, hogy ezentul magángazdák is épp azon leszállított áráért szállíthatják a vasuton lovakat, melyekért az állami ménéket vitte eddig a vasut. A magán szállítónak csak azt kell bizonyítania, hogy a lovakat kizárólag tenyésztési célra szállítja; az ellenőrzést e tekintetben a polgármesterekre, illetőleg a főszolgabírákra bízta a miniszter.

— **Trachoma-tanfolyam.** Feuer Náthaniel dr. közegészségügyi felügyelő a szegedi közpórházban tegnap délelőtt nyitotta meg a szegedi trachoma-tanfolyamot. A nagytudományú doktor előkelő és rokonszenves előadási modorával a többnyire havas fejű tudós urakból álló hallgatók figyelmét mindvégig lekötötte. Először a trachoma lényegéről beszélt, illusztrációkkal is ismertetve a trachoma jeleit először megmutató szemhéjak szövettani részét. A közpórházban jelenleg is ötven trachoma-beteget ápolnak s a trachoma-betegség titkait tanulmányozó doktorok megvizsgálhatják s tanulmányozhatják a kórházi betegeket is. A szegedi trachoma-tanfolyam hallgatói a következők: temesmegyeiek: Polák Ede dr. dettai körorvos, Neubauer Henrik dr. temesvári körorvos, Bechnicht Sámuel dr. vingei járásorvos, Heiman Guszt., dr. fehértemplomi városi orvos; torontálmegyeiek: Buottz Viktor

csillárai alatt, fűrdő-parkok pазaran bő virágai között, mindenütt legszébbeként!

Az udvar azonban, mintha kissé kezdett volna megrikolni.

A mama egyszer, amint hosszasan csevegtek, megölelte és oda tartotta az ajkait:

— Csókolj meg leányom.

— Hát jól mama az étele naiv kívánságokkal és hagyj magamra. Gondolkozni akarok. Nem szeretem az érzéseket.

A mama, az édes jó mama elfakadt sírva s mikor Mimusa a könyek és zokogás fölött kacagott, úgy tett, mint egy megvert kis leány, meghúzódott egy szögletben és nem sirt, de szépegett.

Az alkony rózsás pirja terült el a felhők között, az ablak-függönyökön és a szoba butorainak bársonyán.

Olyan csöndes, megható és olyan szép volt a nappalnak ez este beborulása.

Mimus fölállott és a tükör előtt, hosszú nyakán összekulcsolva kezét, villogó szemekkel nézte renő, sugar terméket.

— Szép vagyok.

Aztán a mamája felé fordult:

— Nos, mama, van-e több olyan mama, mint te, akinek ilyen lánya van? Kérlek, csókolj meg.

— És megvárta, míg a mamája hozzá sompolygott, mint bocsánatot nyert gyermek és eléje tartá rózsás arczeit.

— Ugy-e szép vagyok?

Ujból a tükör elé állott.

A mama vállra hajtott fővel nézte leányát.

— Az, az vagy édes egyetlenem. De lásd, lásd leányom, gondold meg drágám, hidd nekem mézem, mégis úgy volna helyes, úgy lenne

dr. módosi körorvos, Pető Sándor dr. gyertyásmosi ker. orvos, Szántó Lajos dr. sz. ittebei orvos, Sziklai Károly kiszombori orvos, Diamant László dr. és Kohn Bernát dr. mokri jái járási orvosok, Steiner József czepajai körorvos, Politzer Fülöp dr.; csongrádmegyiek: Beregi József dr. járási orvos Dorosmán, Beck Nándor dr. horgosi körorvos, János Miklós dorosmai ker. orvos, Benedek József dr. községi orvos Csanyon; csanád-megyiek: Hősz Mihály nagy-laki körorvos, Hoffer Miklós makói városi orvos; szegediek: Andrásy Ferenc dr., Aigner Károly dr., Bokros Sándor dr., Cseréy Zsigmond dr., Erdőkővy János dr., Hajdu Miksa dr., Kovács József dr., Machold Miksa dr., Schreiber Fülöp dr. A trachoma-tanfolyam hallgatói még: Ballagi János dr. Miskolcz, Kegl Henrik dr. Nagyvárad, Steiner Jakab Kunfélegyháza.

— **Véres boszu.** Iszonyu gyilkosság zavarta meg a nyugalmat Párta temes-megyei községben. Tiszmonar Tódor odavál lakos éppen azzal foglalkozott, hogy gyermekei között osztotta ki a vacsorát, mikor valaki berugia az ajtót. Korilla Mika lépett be, nem kívánt jó estét, egy szót sem szolt, hanem eltorzult arccal, odakupordott Tiszmonar mellé s gyorsan oldalba szurta kését. Most aztán kaczagva «jó éjszakát» kívánt az ijedségtől félholtra döbbsent kicsinyeknek s maga után erősen becsapva az ajtót, elrohant. Azt hiszik, a gazember boszuból gyilkolta meg áldozatát. A gyilkost a csendőrök üldözik.

— **Érdekes végtárgyalás.** Tizenkét év óta huzódó érdekes bűnpör utolsó jeleneti fogmak ma és holnap lejátszódni a szegedi kir. fenytő törvényszék előtt. A bűnpör főbb szereplői: Krausz Benő, Pollacsek és Frankl, néhány év előtt is tekintélyes, vagyonos kereskedő, befolyásos polgárai voltak Szegednek. A bűnügyek felhalmozódása folytán a fenytő törvényszéknek parallel-tanácsokzások lesznek. — A két napig tartó Krausz-Pollacsek bűnpör végtárgyalása a nagyteremben lesz. A törvényszéki tanács tagjai lesznek: Rácz Gyula elnök, Onituy Elek és Serbán Mihály szavazó-bírák. Jegyző: Szász János dr. A vádhatóságot Kövesy Gyula kir. alügyész képviseli. Hallomás szerint a védők egyike Eötvös Károly lesz.

— **Csendőlet Horgoson.** Nagyon épületes dologról értesít horgosi levelezők. Az iskolaszéki elnökkel, Burg Dénessel régi, gyűlölködő viszálykodásban áll Pákolicz János horgosi plébános, aki ezen gyűlölködést úgy látszik kiterjeszti a községi iskolaszék fennhatósága alatt álló egész ügyre s az azt szolgáló egyénekre is. Így történt, hogy október 11-en délután egyik községi tanító, Ocskay Gyula, aki egy szerszimdokleveles kántor is, szokás szerint meg akarta tartani a iskolás-gyermekekkel a rendes énekórát. Ezen hivatalos kötelességének teljesítésében azonban az iskolába jött plébános által durva, sértető szidalmakkal, sőt egyenesen kidobási fenyegetéssel is megakadályoztatott; azon kijelentés mellett, hogy az énektanítást ezentul a káplán fogja végezni. Mindez a tanulók, a káplán s egy tanítónő jelenlétében, teljes nyilvánossággal, az iskolában történt. A magáról, szelid hivatásáról súlyosan megfélemezett plébános ellen a méltatlanul megbántott tanító följelentést tett az iskolaszéknél, mely a panaszt sürög megörölés végett a vármegye köz-

igazgatási bizottsághoz tette át. A mindenesetre sajátos és egy lelkipásztorhoz merőben méltatlan eljárás anyagi hátterét, levelezők állítása szerint, valószínűleg az az évi 26 frt járandóság képezi, melyet egy alapítvány kamataképpen tisztán az énektanítási érték má évek hosszú sora óta élvez a községi tanító.

— **Áthelyezett póttartalékosok.** Valamennyi szegedi póttartalékos, akit csak 1889. és 1890. évben soroztak be a közös hadseregbe, most a honvédséghez helyezték át. A 96 szegedi fiu számára az 5-ik honvédszed kiegészítő parancsnoksága már meg is küldött az új honvédgazdálkodást. Kiképzésre a jövő év márczius havában lesznek behíva a póttartalékosok.

— **Egy ármentesítő társulat budgetje.** A körös-tisza-marosi ármentesítő társulat 1891. évre készült költségörirányzatát már szétküldötték az ártéri érdekeltségi tagoknak. Tervezet szerint a társulat jövő évi összes kiadása 856,245 frt 53 krban, bevétele 856,245 frt 53 krban van előirányozva. A szükségletek a következőleg oszlanak meg: A főigazgatóságnál 725,452 frt 5 kr., a békés-bábockjai szakaszigazgatóságnál 42,268 frt, a kun-szent-márton-mindszenti szakaszigazgatóságnál 39,300 frt 68 kr., a mindszent-apátfalvi szakaszigazgatóságnál 49,224 frt 80 kr. Összesen 856,245 frt 52 kr. — Fedezetek: a békés-bábockjai szakaszigazgatóságnál 6000 frt, a kun-szent-márton - mindszenti szakaszigazgatóságnál 6220 frt, a mindszent-apátfalvi szakaszigazgatóságnál 8400 frt, a főigazgatóságnál 33,225 frt 53 kr. Összesen 856,245 frt 53 kr.

— **Vigalom Szatymazon.** Október 19-én nevezetes nap lesz Szatymazon. A neszurhegyi iskola szegénysorsu növendékei járvára jótékonycéltú tánczyalmat rendeznek. Sokan fognak szegediek is átrándulni a kedvesnek ígérkező mulatságra.

— **A dorosmai műút folytatása.** Szeged városa annak idején tudvalevőleg azon feltétel alatt járult hozzá a dorosmai műút kiépítéséhez, ha Dorosma városa a maga részéről kiépíteti az összekötő székes utat, a szegedi alsótanyák s az új ut között. Ez az utofolytatás most lesz munkába véve s ezen alkalomból kiosztott ki tegnap Zombory Antal szenátor osztályjegyzőjével, Dobos Gyulával Dorosmára.

— **Baleset.** A szentháromság-utczai 3. számú házban Herczeg N. kis leányán végig gurult a leesett mangorló vas. A leánya életveszélyesen összezuhatott.

— **Szabad ég alatt.** A magyar-államvasutaknak van egy vív vonala Újvidék és Vuková között. A helyi forgalmat e vonalon hajók által közvetítik. A vasut-igazgatóság azonban elfeledett Vukovárott valamelyes, bármely kalibát is építtetni, a melyben, így, hideg, esős ősszel az éjjelenkénti ultra kelő hajó indulásáig meghuzhatná magát az utas ember. Megesik az is, hogy a hajó egy vagy más okból nem indul pontosan, aminek aztán, mint a napokban is megtörtént, a következtése, hogy az utasok a zord, derécsipős éjszakát a szabadban, álva kénytelenek tölteni. Ez a hir panaszként érkezett hozzánk. Hiszünk, hogy a panasztételt nem kell megismételni.

— **Akinek nem kell az állás.** Az alsótanyai I. kerületbe rég kineveztek már orvosnak dr. Fái Márkot. Az új orvos azóta többször kért szabadságot, egyik határidőről a másikra halasztván állása elfoglalását. A doktor legutóbbi szabadságideje október 12-én jart le s azóta Fái Márk hirt sem ad magáról. Azon fontos közegészségi érde-

kek azonban, melyek az alsótanyai orvosi állás betöltése által kielégítésre várnak, tovább már nem tűrhetik az új orvos távollétét. Ezért, de azért is, mert Fái Márknak új állása, ugyiltszik, nem is kell, — dr. Faragó Odón t. főorvos jelentést tett Pálffy Ferenc polgármesternél, hogy az orvost állásától mentse föl s az újra megürit helyre hirdessen pályázatot.

— **A szentes-vásárhelyi vasut.** A csongrádmegyei vasuti végrehajtó bizottságot mára hivta össze gyűlésre Szilinszky Mihály főispán, bizottsági elnök. E gyűlés tárgya lesz: előzetes megállapodásra jutni arra nézve, milyen álláspontot foglaljon el a szentes-vásárhelyi vasuti érdekeltség a Baross Gábor kerekedelmi miniszter által a f. hó 20-ára Budapestre összehírt értekezleten, mely az érdekeltség által tervbe vett vasutvonalnak a szentesi állomásba leendő bekötése, esetleg az érdekeltség és a kun-szt.-márton-tenyői, valamint szentesi érdekeltség egyesülése tárgyában lesz hivatva határozni.

— **Eladó városi lovak.** Ahogy október végén becsütnetik Szegeden az utczaocslást, nyomban eladják azt a 12 lovat is, a mit a város erre a célra vett a nyáron. A város gárdája már be is jelentette a tanácsnak, hogy a szóbeli átvételről sürgősen gondoskodják. A vizes lajtok elől azonnal dobzóra kerülnek a lovak, mert tovább csak egy napi «kosztjuk» is haszontalan kiadása lenne a városnak.

— **Tűz mindenfelé.** Újra tüzet jelentenek Szeged vidékéről. Tegnap éjjel Sándorfalva határában lévő Ruhmann-féle korcsma teljesen leégett. Újabb hírek szerint nem csupán a korcsma, de az összes melléképületek is le-, sőt ugyiszólván földgtek. A korcsmaos ingóságaiól semmit sem volt képes megmenteni. Családja is alig-alig futhatott az égő tető alól. Egyik gyermek súlyosan is megsérült. Az épületek biztosítva voltak. — Kunagota csanád-megyei községben, id. Nagel Vilmos birtokán, két gazdasági épület égett le. — Csataaia biharmegyei községben tíz ház lett a lángok martalékává. A tűz oka ismeretlen. Kár: 24,000 frt.

— **Útjavítás.** A tisza vasuti töltésen átvívó, nagyforgalmu kocsiút is rövideden nagyobb javítást kap. Az államvasuti hidtól a 3-as köátterezsig nyúló részen megromlott út kijavítására 1320 forintot szavazott meg a tanács.

— **Körözés.** Lopással és sikkasztással vádolt Funk János nevű czipészlegényt körözött országzszerzte a szegedi kir. törvényszék. A szökevény sikkasztó személyleírása ez: pécsi születésű és ugyanottani illetőségű, 29 éves, r. kath. czipészegéd, nőtlen, magas termetű, arca hosszú, haja zölke, szemei kékék, szemöldöke szölke, orra, szája rendes, bajusza szölke, szakállt nem visel.

S z i n h á z.

Pepita.

Rémületes üres ház előtt került tegnap színe ez a dallamos, szép Hegyi-féle operette. Pedig H. Pauli Mariska ennivaló kedves Pepita volt, Hunfi, Pourma szépen énekeltek, Foriss pedig mint Don Gispár folyton kacagattatta a tapsokban bőkezű publikumot.

Hozomány nélkül.

— A mai premíere. —

Ma lesz a szezon első vigjátéki udjónsága. Színe kerül Szemere Attilának a nemzeti színházban egész télen át növekvő hatással adott 3 folvónysos vigjátéka «Hozomány nélkül».

A vigjáték meséje egy kis vidéki városban játszék. Zalathnay Ferencz gazdag földbirtokosnak egyetlen gyermekét, Margitot, két előkelő úr is szeretné megnyerni, az egyik Gál Benze nyugalmazott tanácsos fia, Aladár, a másik pedig báró Kövy, unokanőcséje, Géza számára.

Csak hogy Gézának már van kismélt menyasszonya, Aladár pedig, ki a jeunesse doré legzajosabb napjait éli, egyáltalán nem is gondol a házasságra. A tanácsosnak és a bárónak tehát még akkor is nehezen sikerülne tervük valóstítása, ha a Zalathnay Margit szíve még nem szólalt volna meg. De Margit már szerelmes, az ereti Tardi Odont, egy fiatal ügyvédet, ki szegény sorsba növekedve, csak most lép ki a nagyvilágba, hogy megpróbálja szerencsés-jét. Tardi jellemes ember, ki irtózik attól a gondolatától, hogy partie-vadásznak találják nézni s ezért még közeledni sem mer Margithoz, akit pedig igazán szeret. Tehát a naiv leánykának kell a szemérmes ügyvédcské segítségére sietni. A kölcsönös szerelmi vallomás meg is történik. Aztán a szülők is megtudják leányuk vonalmát és az öreg Zalathnay hamarosan ki is jelenti a szabadkozó ifjunak, hogy mindent tud és elvben mindent helyesel, azért csak látogasson el hozzájuk szorgalmasan s ha majd ők is jobban megismerik és olyannak ismerik meg, mint leányuk, akkor majd megtartják az eljegyzést.

Ez egyszeri mese bonyolalmát a báró és a tanácsos csinálják meg.

A báró és a tanácsos, természetesen eltitkolják egymás előtt terveiket és állítolag minden érdek nélkül szövetkeznek a szerintők folkapaszkodó Tardi megbuktatására.

A tanácsos fölbreszti Zalathnayban a gyanut, hátha Tardi csak a nagy vagyonért akarja nőül venni Margitot és Zalathnay el is határozza, hogy valamiképp próbára fogja tenni az ifjut. Viszont Kövy báró elmond Euláliának, Zalathnay nővérén, egy koholt történetekskét bizonyos varróleányról, kit Tardi szerencsétlenné tett s aztán a faképnél hagyott. Eulália néne most, összeolvassván mindenféle rémregényt, emlékezte és fantáziája segítségével olyan szentimentális novella alakjában adja tovább Zalathnaynének a koholt hírt, hogy a szegény anya ájultan rogy össze, mikor hallania kell, hogy milyen szörnyetgegek akarták őt nőül adni egyetlen gyermeküket. Aztán Zalathnay is előveszi az ifjut és nagy ravaszul egész nyíltan kérdi meg tőle, hogy elvénne-e Margitot hozomány nélkül is?

Tardi «nem»-mel válaszol, de meg is magyarázná különös választát, ha Zalathnay föl nem indulna s hitelen ki nem utasítaná.

Ez a kétszeres cselszövény, amelyhez még egy harmadik is járul. Géza, a fiatal báró, nem udvarolhat Margitnak, mert más szeret, Csabgy Annát. Most Anna elpanaszolva Margitnak, hogy Gézája nem veheti őt nőül, mert az arisztokrata nagybácsi gazdag menyasszonyt akar, eljött egy pár szót, amelyből Margit azt következteti, hogy Tardi Annának is udvarol. Így keletkezik a félreértés, mely arra van hivatva, hogy pillanatra bár, támogassa a szövetségese cselszövényét.

A kibonyolítás nem nehéz. Eulália néne megtudván, hogy huga milyen örülten szerelmes, már csak a regényesség kedvéért is megvaljál Zalathnaynének, hogy a rémnovellát bizony csak ő komponálta a báró koholt adataiból. Tardi Odón is meghívátván, szépen kifejti, hogy miért nem veheti el hozomány nélkül a nagy kényelemben nevelkedett Margitot, ha csak nem akarja boldogtalanra tenni. Annának is csak egy szavára kerül elhittetni, hogy Tardi sohasem is gondolt másra, mint Margitra. — De előbb a szövetségesekek is le kell jászaniok kis játékaikat, végig kell küzdeniök a harczt, amelyet Tardi elűzése után most

már egymás ellen folytatnak. A tanácsos Eulália néne egyik kedvelt olvasmányából diktálja fiának azt a travesztált szerelmes levelet, amelyet Margit kezéhez kell juttatni. Csak hogy Aladár egy utóiratban hozzáteszi, hogy a levelet csak kényszerűségből irta.

A báró is az Eulália könyvéből merített szerelmes levélre tanítja be Gézát, aki aztán Margit elé is lép a betanult szerelmi vallomással. Margit ekkor már abban a szerencsés helyzetben van, hogy kezében tartván az Aladár levelet, még maga sughat Gézának, hogy a szerelmi vallomásban fonn ne akadjon. Az ügyesen kidagolt és megírt jelenet hatását még fokozza, hogy a vén leány Euláliát is egész elragadtatással hallgatja a szerelmi vallomást, a legelsőt, amelyet életében hallhatott.

A báró és tanácsos tehát felsülnek. Géza nőül veszi Annát, Zalathnay pedig kijelenti leánya eljegyzését Tardi Odónnal.

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Évadbérlet 13.

Havibérlet 13.

Kedden, október 14-én

Hozomány nélkül.

Eredeti vigi. 3 fől. Irta Szemere Atilla.

SZEMÉLYEK:

Zalathnay Ferencz, földbirtokos	Penyeri.
Téréz, neje	Eberghényiné.
Margit, leányuk	Cserni B.
Tardi Odón, ügyvéd	Boroknai.
Gál Benze, nyug. oszt. tanácsos	Bódi.
Aladár, fia	Réthey.
Báró Kövy Absolon	Szilky.
Géza, unokanőcséje	Förös.
Örv. Csabgy Gáborné	Váradi.
Anna, leánya	B. Kákemerey.
Eulália, Zalathnayné nővére	Zombori J.

Kedzete 7 órakor.

Holnap: Gárdista.

Közzgazdaság.

A budapesti gabonatózsdéről.

— Okt. 13. —

Buzát ma mérsékleten kínáltak, a vételkedv korlátolt, az irányzat nyugodt volt és 15,000 mm. keit el.

Készbuza, változatlan.

Határidő üzlet.

Déli tőzsdén:

Buza őszre:	7.38
• tavaszra:	7.71
Zab őszre:	6.75
• tavaszra:	6.95
Tengeri májusra 1891.	5.86
Repce:	—
• uj	13.40

Esti tőzsdén:

Buza őszre:	7.41—7.43
• tavaszra:	7.73—7.75
Tengeri máj. — jun.-ra: 1891.	5.88—5.90
Zab őszre:	6.78—6.80
• tavaszra	6.98—7.—
Káposzta-repce októberre:	—

A budapesti terménytőzsdéről.

Terményekben élénk volt a forgalom. Boszniai szilva 80—85 drbos 14.50—14.75, szorb 80—85 drbos 14.50, szorb szokványaru okt.-novemberre 14.50—13.75, 100 drbos novemberre 14.—, boszniai 85 drbos okt.-novemberre 14.75, szalvoniái szilvaiz 26.—, szorb tranzito 23—23.50, októberre 27.75, 28.—. Disznózsir 54, táblássalonna 47 firtal kelt.

A budapesti értéktőzsdéről.

Minden osztónéz hiányában a tőzsde ma üzletelen volt. A vezető értékek árfolyamai csak gyöngén tartották fonn árfolyamaikat. A közlekedési értékek közül különösen a Dunagőzhajózásiak emelkedtek

erősen. A helyi piacon a malom- és bányarészvények gyöngültek. A valuták és külföldi váltók lanyhultak.

Délutáni árlat:

Osztr. hitelrészvény 308.60—308.50
4/0 aranyjár. 101.75—101.77 1/2

Esti árlat:

Osztr. hitelrészvény 308.50
4/0 aranyjár. 101.75

Köbányai sertés-keresk. csarnok jelentése.

1890. okt. 13.

Az üzlet változatlan.	
Magyar, urasági, öreg, nehéz. 42.— firtól 43.— firtig.	
» » fiatal. » 44.— » 44.50 »	
» » közép. » 45.— » 46.— »	
» » könnyű 47.— » 48.— »	
» közönséges (szedett) nehéz. » — » — »	
» » közép 44.— » 45.— »	
» » könnyű 46.— » 47.— »	
Szerbiai nehéz. » 43.50 » 44.— »	
» közép 43.50 » 44.— »	
» könnyű 44.50 » 45.— »	

Sertéslétszám: Okt. 10-én volt készlet 147,173 drb, 11—12-én fölhalt, 3026 db, elszállított 2942 drb, maradt 147,257 drb sertés.

Táviratok.

Tisza Lajos gróf Temesvártól.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Temesvárról sürgönyök ide, hogy Tisza Lajos gróf Ivánkovits János országgyűlési képviselő kéiretében ma este Temesvárra érkezett. Az állomás pályaudvarán Dessewffy Sándor püspök fogata várt rájuk. Egyenesen a püspöki rezidenciába hajtottak. Dessewffy szíves örömmel fogadta vendégeit, kik áttöltözködes után estebédhez ültek. Az estebédn a két illusztr vendégén s Dessewffy püspökön kívül, Németh József fölszentelt püspök és az udvari papok vettek részt. Dessewffy holnap, okt. 14-én, vendégei tiszteletére diszebedet ad, melyre az egyházi, civil és katonai előkelőségek is hivatalosak.

Szilágyi utazása.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Előkelő forrásból értesülök, hogy Szilágyi Dező igazságügyminiszter a legközelebb Temesvára utazik, hogy a királyi tábla hivatali helyiségeit megsemlélje. A miniszter ez elhatározásából azt következtetik, hogy a Temesvárra való lerándulás egy nagy körut kezdete, melynek célja az összes vidéki kir. táblák épületeit megtekinteni.

A képviselőház pénzügyi bizottságából.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A pénzügyi bizottság mai ülésében élénk vitát idézett elő a bizományi istálló létesítésére előirányzott 12 ezer firt. Ellene volt először Hefli, aki nem tartja állami földadatnak ily istálló létesítését; ha a lötenyésztőknek érdekükben áll, gondoskodjanak maguk róla. Hegedüs Sándor is töröltetni kérte a tételt. Andrassy Manó, Harkányi Frigyes megszavazták azt, Pázmándy, Matlekovits ellenzik. Bethlen miniszter, Kozma Ferencz min. tanácsos és Wekerle kéri a tétel elfogadását. Wahrmann Mór következtítő indítványt tesz, hogy a segélyezés legyen csak ideiglenes a közzgazdasági alaphól. Bethlen miniszter elfogadja

a közvetítő indítványt is, mire a bizottság többsége törlendőnek határozta a 12,000 forintot.

Ezután a földművelési tárcza többi tételi jóformán változatlanul elfogadtattak. Holnap a vallás- és oktatásügyi tárcza költségvetése kerül sorra.

Munkácsy Budapestén.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Munkácsy és neje holnap délután 2 óra 25 perczkor utazik el a fővárosból Bécsen át Párisba. Munkácsyné a tegnapi hangversenyről hazamenet elvesztette egy 3000 frank értékű, gyémántos hajékszerét.

Szerb püspöki zsinat.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A görögkeleti szerb püspöki zsinat, Brankovics György patriarchával egyetértőleg, e hó 27-én fog Karlóczán összeülni és Nikolics Fedor báró királyi biztos fogja a szokásos ünnepélyességek mellett megnyitni. Addig leérkeznek a patriarchához a magyar kormány észrevételei is az 1879. évi szerb egyházi kongresszus szervezési munkálataihoz; ezen észrevételekkel egyidejűleg a kormány hír szerint azt a jóakaró tanácsot fogja adni a püspöki zsinatnak és az egyházi kongresszusnak, hogy a görögkeleti szerb egyház magyarországi metropolitájának ügyeiben új szervezési szabályzatot alkosson. Az említett munkálatokon kívül a püspöki zsinat valószínűleg az üresedésben levő temesvári püspöki szék betöltésének ügyével is foglalkozik majd, de kérdéses, vajjon e püspöki széket ezuttal választás utján betöltik-e, mert eddig alkalmas jelölt még mindig nincs.

Pest megye bucsuja Szápáry Istvántól.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Pestvármegye mai közgyűlése szokatlanul népes volt. A közgyűlést Földváry alispán diszruhában nyitotta meg s nyomban fölolvastatta Szápáry István grófnak a vármegye közönségéhez intézett bucsuirát. Ezután Földváry indítványozta, hogy a távozó főispánnak küldöttségileg bucsu-fóliat nyujtassék át s arczképe megfestessék a megye diszterme számára. Ez indítvány s a nyomban fölolvastott bucsuirat szövege elfogadtatván, a küldöttség — a közgyűlés fölülgesztésével — hosszú kocsisorban hajtattott Szápáry lakására, hol Földváry Mihály intézett beszédet a távozó főispánhoz, aki meghatottan válaszolta körülbelül a következőket:

Büszkeséggel gondolok vissza, hogy egész hivataloskodásom ideje alatt a vármegye nyugalmát pártviszály, ellenségeskedés sohasem zavarta meg. Egy tekintet kell vetnem ez alkalommal a múlta és jövőre. A multat illetőleg 30 éve annak, hogy közpályámon való működésem megkezdtem. S ezen idő alatt, ha nézzük a fejlődött viszonyo-

kat, az utak hálózatát, helyi érdekű vasutakat, kiépített iskoláinkat, adóhátralékaink csekélységét, mindig csak azt tapasztaljuk, hogy haladtunk előre s mely haladást a vármegye közönsége áldozatkészsége minden tekintetben előmozdítani iparkodott. Ott vannak a többi kulturális intézmények mellett a vármegyei nyugdíj-, gazdasági egyleteink, melyeknek ha rohamosabban akartunk volna megfelelni, az érezhető terhet csak a községre kellett volna hárítanunk s e terheket a szegényebb népnek kellett volna viselni. A jövőt illetőleg nagy átalakulásoknak nézünk elébe s autonómikus hatóságaink ellenőrző tényezőkké fognak átalakulni.

A törvények az emberi munkás-ság szüleményei s mint ilyenek, tökéletesek nem lehetnek, de azért azok végrehajtása kötelességünkben áll s annak elősegítését teljes erőnkől előmozdítanunk kötelességünk s melytől visszavonulni részemről magam sem fogok. Baráti megemlékezésükért fogadják hálás köszönetemet s remélem, hogy ama küzdőten, melyet hivatalosan bár most elhagytok, mint magánember ismét találkozni fogunk. Isten éltesse önöket! (Lelkes eljenzés!)

Gr. Szápáry István a küldöttség minden egyes tagjával kezét szorított s ezzel a vármegye bucsu-tisztelgése véget ért. Tizenegy óra után pár perczrel tért vissza a küldöttség a megyeház disztermébe, folytatni a közgyűlést.

Nagy hídszakadás.

Budapest, október 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Prágából sürgönyzik, hogy az a hid, amelyről szent Jánost a vízbe dobták volna, vagy egy másik hid (e részben a két távirat ellenkezésben van) leszakadt és számos ember részint a hullámok között lelte sirját, részint az összezuhant hid kö, vas és faalkatrészei által holtra zuzatott.

Olaszországi hírek.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Flórenczből sürgönyzik: A Cavalotti tiszteletere 1 óra kitűzött bankettet 3 és fél óra halasztották, mert bevárták Imbriant, ki ez időben érkezett ide. A banketten részt vett 7 radikális és 12 más képviselő is, kik mindannyian diszülést foglaltak el. Mindössze 540 vendég volt jelen. Cavalotti és Imbriani, a terembe lépve, nagy eljenzéssel fogadtattak. Cavalotti hosszabb beszédében Crispi miniszterelnök fejtegetéseit igyekezett megczáfolni, ellentmondásokkal vádolta Crispit s egész beszédét becsmérlő beszédnek mondotta. Cavalotti beszéde hat óra körül véget s nagy tetszésben részesült. Martininek, a bankett-bizottság elnökének fölszólítására Imbriani beszélt. A tegnapi minisztertanács Rómában hosszabb ideig tartott s pénzügyi kérdésekkel foglalkozott. Az egyes miniszterek a tárczájukban eszközölhető megtakarításokról tettek jelentést. —

A turini polgármester Crispi miniszterelnököt az iparkiallításra hívta meg azon hozzáadással, hogy ha a meghívást elfogadja, úgy számos községi tanácsos és politikus bankettet rendez tiszteletere. Crispi a meghívást köszönettel elfogadta, fönttartotta azonban annak elhatározását, hogy mely napon fog Turinba érkezni.

Agyonlőtt emberek.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» ered. táv.) Kolozsvárról az a távirati hír érkezett, hogy Metesd alsófehérmegyei községben egy Oprisa György nevű paraszt összeveszett a szomszédjával. A két szomszéd hajbakapott és Oprisa György ellenfelét agyonlőtte. A csendörök nevével vévén a dolognak, a gyilkosság színhelyére siettek. Oprisa megugrott. A csendörök üldözöbe vették s miután a menekülő a fölszólításokra nem akart megállni, a két csendör tüzelt és a gyilkos Oprisa holtan rogyott össze.

Dalmácia uj helytartója.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A nyugalomba vonult Blazsekovics altábornagy helyére Dalmácia helytartójává, mint a Fremdenblatt jelenti, Dávid Emil, helyettes szerajevói parancsnoklő tábornok neveztetett ki.

Hir Taaffe lemondásáról.

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A bécsi börzén ma az a hír volt elterjedve, hogy gróf Taaffe beadta lemondását és gróf Kielmannsegg alsó-ausztriai helytartó nyert megbízást a kabinet újjaalakításra iránt. Minthogy azonban értesült körökben erről mitem tudnak, úgy látszik, csakis börzei manőver forog szóban.

REGÉNYEK.

1.

ASSZONY NÉLKÜL.

— Eredeti regény. —

Írta: KEMECHEY JENŐ.

9

(Folytatás.)

— Bocsásson meg grófnő, nem akarom megsérteni. Én egyszerű ügyvéd, hideg, sivár kedély vagyok, akinek nincs érzéke a finomabb árnyéklatok fölismerésére. Sokkal durvább anyagból vagyok összenagyolva, semhogy a nők gyöngéd idegeit akaratom ellenére is meg ne sértse érdességem. Tudja be tudat: násgomnak, ügyetlenségemnek, de ne sértésnek, mert ez igazán nem volt szándékomban.

Karolina egészen közelébe jött, kezével gyöngén megérintette karját egy pillanatra s most már nyugodtabb hangon mondotta:

— Tehát jól van. Azonban hagyjuk most az egyezséget. Ma igazott, ma beteg vagyok. A láz kiült az arcomra is.

Ekkor két karját fölemelve, megnyomkodta két oldalról halántékát, miközben fejét kissé hátra szegte s váliát is kifeszítette, mintha nyújtózkodott volna.

Pompás pozíció ez arra, hogy ami szép van az alakban, mind kitűnjék a szemlélő előtt.

Dénes valami orvosságot akart ajánlani a főfájás ellen. És hebegett is ilyen formát, mire Karolina kissé elfordulva mosolygott a naivságon, aztán folytatta.

Holnap azonban hihetőleg nyugodtabb lesznek s ha teheti, szerencsétlenül látogatásával, szintén ilyen időtjában. Talán többre mehetünk.

Még mondani akart valamit, talán köszönni, hanem aztán mégis megvárta a Fehér Dénes üdvözlését s akkor köszöntötte:

— Isten önnel! Tehát holnap, úgyvéd ur. Isten önnel!

Ezt az «Isten önnel»-t sokkal hangosabban mondotta, mint beszélni szokott. Csak úgy csengett-bongott teremről-teremre az olvadó ezüst hang és Dénesnek éreznie kellett, hogy fuleibe még akkor is visszahangzanak, mikor már lehaladt a palota lépcsőzetén.

A nagy szalonon áthaladva, észrevette, hogy a piros kalapka, a fél keztyű, a felöltő, sőt még csak a tépett csipkefoslány sem hever a székeken.

Rajtakapta magát, hogy ezeket a kedves toalett-cikketeket most kereste.

A Dunáról zugett a szél, az utcán nehéz terhes-szekerek dörömbözték végig. Az eső is csapkodott. Hanem azért szélzugán, kerekék dübörgésén, eső csapkodásán is átcsengett a bucsuhang:

— Isten önnel, úgyvéd ur! Isten önnel!

A Boa Constrictor tehát már delejezt a szemével.

VI. FEJEZET.

Töprengések.

Haza érkezett.

Olyan hideg, olyan kietlen, olyan pusztá volt lakása!

Senkit nem talált odahaza, még inasát sem.

Bé akart futtatni, de nem volt, aki parancsát fogadja. Boszusan csöngetett, de csak szobái komor falai viszhangoztak.

Irodájába sietett.

Az asztalokon sárgult percsomók, durva zsinéddarabok, ott feledett, kellemetlen szagu szivarvégek, elhányt tollak, szét-szóródott, fekete porzó-szemek hevertek rendetlenül.

És amint így végignézett a maga kietlen otthonában, ezen zürös rendetlenségén, vagy pedánsul komor egyszerűségén, főlőshajtott.

Visszatarthatlanul torlódtak szemei elé a grófnő selyem szobájának selyem butor-darabjai: a csipkefüggönyök, a virágos fali szőnyegek, magas, álló tükrök ében keretben, a széleslevelű tropikus virágok, csatogó apró madarakkal, a kicsi gömbölyű asztalkára rakott csecsebecsek, albumok, arcképek, a könnyű ruha az idomos termeten, a keskeny piros szalag, gyémánt keresztkével a fehér nyakon, kivillanó parányi része a selyemharisnyának.

És mintha egy pillanatra érezte volna a meleget a széles levelű virágok édes illatából, a kandalló pattogó tűztől és a nagy, zöldesbarna szemekből.

Kezeivel arca elé kapott, mintha el akarta volna távolítani onnan a hivatlan

emlékeztést. Aztán röstelkedve fordult meg és lépett másik szobájába.

Egy támlásszékre ült.

— Igen! így ültem én, kissé félénken, kissé ügyetlenül, később egy kevésbé boszusan, majd csodálkozva, — suttogta magában. — Ő pedig nekem szemben egy nagyobb székből, eleresztett, hátrahajtott, nyugvó fövel, lecsukott szemekkel. Sárga hajának egy-két fürtje odagöndörült szemöldökeihez. Milyen simán iveltek sűrű szemöldökei! S hogy játszott, szeszélyeskedett pajkos árnyéka a lángnak arcán, homlokán, szemei körül. Mennyire kedves ellentétet képeztek a hosszú, fekete, lehunytt szempillák a fehér szemhéjakkal s a fehér arczzal! És mikor föllállott, kipirult, járt lihegett, mozgott, mikor fölemelt karokkal halántékait simogatta, hogy nőtt meg egyszerre, magasabbra, fonságessé termete. Ebben a pillanatban valóban igen szép volt.

(Folyt. köv.)

II.

V A N D A.

REGÉNY.

164

Irtá: **Ouida.** — Fordította: **Körös Mihály.**

(Folytatás.)

XLIII.

Ismét elkezdődött az ősz és ide s tova már három éve volt, hogy Branca Olga ama szerencsétlenséget okozta a kastélyban. Béla és Gela kancsu gyermekek lettek és az idősebb számtalanszor mondta a fiatalbának:

— Husvétkor tíz éves lettem, tehát elég idős vagyok, hogy őt kereshessem, most vagy soha, megakaram őt találni.

Béla nem feledett. Napról-napra gondolkodott azon, hogy miként vihetné ki tervét és minden éjjel könyörgött Isten segélyéért. Egyszer egy este balladát olvasott, mely a 12 éves Vratisláv történetét tartalmazta, aki Prágából egymaga elvándorolt a tatárokhoz, hogy bátyját a fogságból megszabadítsa. Béla jól tudta, hogy a világ azóta megváltozott s ha némi könnyebb is, de a legtöbb nehezebb lett. Azonban ha a 12 éves Vratisláv annyit kiivott, ő, aki teljes 10 éves, semmit se tegeyen?

Tudott lovagolni, cselba löni és a háziak közül egygyel már több magas hegyet megmászott és ha ponnyján ült, magas szaru lovagcsizmát viselt. Talán, gondola magában, az a cselhíj félig oly ügyes sem volt, mint ő, — mert a ballada úgy beszélt róla, mint egy gyöngye gyermekről — és mégis megtalálta az utat Prágából a tatárok közé.

Béla majdnem kész volt kalandos útjára megindulni a nélkül, hogy tudná, hol tartózkodik atyja, de elég értelmes volt belátni, hogy ily módon sohasem éri el célját, mert a világ igen nagy. És így türelmetlenségében is türelmes maradt és azon igyekezett, hogy a férfias foglalkozásokban tökéletesítse önmagát, melyekre utjának szüksége lesz; terveiről azonban, melyeket gyermekek agyában kovácsolt, soha egy szót sem árult el környezetének.

A cselédség közül senki sem tudta, hogy Sabran a kastély közelében tartózkodik. Egyedül Greswold tudta, hogy önmagára szabott büntetésként életét a Gletscher magányában tölti. Télen és nyáron egyszerű vadászként élt és nem ismert más vigaszt, mint azt a tudatot, hogy szeretteihez közel van, más örömet, mint néha néha a Hohenzalras hegyekhez közeledni és távcsövet elvesztett otthonának kertjeire irányozni. A jövőre, melytől mitem remélhetett, sohasem gondolt és minden nap, mint jogos büntetésének egy része, tünt föl előtte.

Midőn élte legkeserűbb napján szám-

üzve és elítélve lépett ki neje szobájából, iránta való véghetetlen szerelmén kívül minden más érzélem kihalt kebléből és ő maga is tökéletesen meghalt a világra nézve. Ha ama férfiak hite éltette volna, kik a szent sziget füzei alatt éltek, akkor hozzájuk ment volna, azonban skepticismusa folytán az egyház vigaszában sem remélhetett. Egyébként soha még gondolatban sem boszankodott neje keménységével; belátta, hogy neje előtt nem maradt más kiút.

Egyszer korán reggel Béla ablakába dobott kavics zörejét hallá, melyre felugrott és kinezett. Az öreg Ottó állott ott.

— Ifju ur, — mondá ez halkan, — ha a délelőtti folyamán kijöhetne hozzám a parkba, mondanék önnek valamit.

— Róla? — kiáltá Béla.

Az öreg vadász igenlően intett.

A gyermek izgatottságában alig tudott elég gyorsan felbőrködni és miután sietve elköltötte reggelijét, kilopódzott a kastélyból és lehető leggyorsabban Ottóhoz futott.

— Ifju, — mondá ez neki komolyan, — szolgám, Fritz a Glockner másik oldalán látta atyja urát, mások pedig állítólag Pregrastben látták.

Béla izgatottságában remegett.

— Oh, én tudtam, hogy ő nem halt meg! — kiáltá lelkesülten — beszéljen róla többet, ön beszéljen!

— Többet nem tudok, mint amennyit mondtam, — válaszolá Ottó. — Fritz meg mer rá esküdni, hogy az, akit meglehetős távolságról látott, a marquis ur volt.

Béla mélyen föllelegzett: tehát él, — mondá ő — és én meg fígom őt találni.

— Igen, ő él, hála istennek, — erősíté Ottó.

Ottthon senkinek sem szólt a gyermek drága titkáról. Az oktatási órák alatt figyelmetlen volt és gyakrabban hagyta magát korholtatni. De szíve telve volt örömmel és feje kockázatokat tervekkel.

— Vissza fogom őt hozni, — gondola magában és semmi büntetés sem volt képes gondolatait Euclides-hez vagy Homérhoz bilincselni.

A gyermek mélyen elrejté titkát keblében és senkivel sem közölte azt, még Gela öccsével sem, aki tudomása szerint kötelességübb volt mint ő és nehezebben volt rábíráható engedetlenségre, még egy üdvös csel érdekében is. Tehát egyedül, egészen egyedül akart útjára indulni, mint Vratisláv.

És valóban utra indult egy reggel, midőn még mindenki aludt, titkon kilopodva a kastélyból. Jól elkészülve egy hosszabb hegyi utra és rövid időre élelmi készlettel is ellátva magát, indult útjára. A cselhíj szerencsésen átment annyi sok hegyiségen és sivatagokon, hát ő ne lenne képes megmászni azt a pár hegyet, melyek előtte nem voltak ismeretlenek?

A láthatár kék és tiszta volt, csak észak felé feküdt a hegyeken barna köd, melytől a vadászok félnek.

(Folytatás következik.)

Időjárás.

Szeged, okt. 13. reggel 7 órakor.

Légnyomás mm. 760 +	Hőmérséklet Celsius	Légmelegség %	Felhőzet 0-10	Szél irány és erőssége m/s	Csapadék 24 óra alatt mm.	Jegyzetek
62.8	9.3	99	6	ENy2	0	Légnyomás emelkedett, hőmérséklet alig változott.

A meteorológiai m. k. közp. intézet időjárás jelentése:

Budapest, okt. 13. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.)

Budapecsten a megelőző nap legnagyobb hőfoka +17°, legkisebb +10° Cels.

Kilátás: Eszaki nyugati szelek, tulnyomóan derült, száraz és enyhe idő.

Felölő szerkesztő: **Lipsey Ádám.**

Kiadótulajdonos: **Endrénfi testvérek.**

Versenyárgyalási hirdetmény.

A tiszai m. kir. állami kotróraj részére az 1891. évre szükséges vasárúk, kenő és világító anyagok, kötelmenüek és festékek szállításának biztosítása végett a földmívelésügyi m. kir. miniszter un. ő nagyméltóságának 1890. febr. 24-én 6655. sz. a. kelt rendelete folytán írásbeli ajánlati tárgyalás tartatik.

Az 50 kros bélyeggel felszerelt ajánlatok Szegeden, a tiszai m. kir. állami kotróások vezetőségéhez (Zrinyi-utca 5. sz. a.) 1890. évi október hó 27-ik napjának d. e. 10 óráig nyújtandók be. Az ajánlatot tartalmazó boríték öt pecsétel s »ajánlat a tiszai m. kir. állami kotróraj részére 1891. évre szükséges anyag szállítására vonatkozólag» felirással látandó el.

Mindegyik ajánlathoz a vállalati összeg 5%-nak mint bánatpénznek a szegedi m. kir. adóhivatalba törént befizetéséről tanuskodó nyugta csatolandó. Az ajánlatok a kir. kotrásvezetőségnek ingyen megszerezhető ajánlati iven állítandók ki s ki kell terjeszkedniök az abban feltüntetett összes tárgyakra. A kötendő szerződés s az annak kiegészítő részét képező általános föltételek a kir. kotrásvezetőségnek megtekinthetők. Az olaj és kenő anyagokra nézve megjegyeztetik, hogy azokból minták adandók be, melyek szakszerűen megfognak vizsgáltatni. Nem a megjelölt módon, elkészen vagy hiányosan benyújtott, avagy utóajánlatok el nem fogadtatnak. Az ajánlatok a fönti határidő elérkeztevel azonnal fölbontatnak s fölolvastatnak; a fölbotantnál ajánlattevők vagy megbízottaik jelen lehetnek.

Szegeden, 1890. október 11.

Ullmann Sándor,

kir. főmérnök,

a tiszai m. kir. állami kotróások vezetője.

627/888. vh. sz.

465-1-1

Árverési hirdetmény.

Alulírt birói kiküldött ezennel közhírré teszi, hogy a néhai Tary Pál hagyatékához leltározott és összesen 688 ft 90 kr-ra becsült következő ingóságoknak, u. m.: **borok, üres hordók, csöves kukorica, buza, rozs, árpa, zab, krumpli, széná, törköly, baromfi, ezüst óra, arany gyűrű, puska, vas-éke talyigával, sátorfa** és suba birói árverés útján eladatása a szegedi kir. törvényszéknek 15298/88. számú végzésével elrendeltetvén s ennek foganatosításával a szegedi kir. járásbíróóság 17866/90. sz. végzésével alulírt bizatván meg, az árverésnek a helyszínen, vagyis hagyaték gondnok, Tary József urnak Szegeden szt.-György-utca 7. sz. alatti házában leendő foganatosítására határidőül **1890. évi október hó 15-ik napjának d. u. 3 óráját** oly hozzáadással tűzi ki, hogy ezen árverésen a jelzett ingók becsáron alul is azonnali készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek eladatni fognak.

Szeged, 1890. évi október hó 6-án.

Holesy Arnold,

kir. bir. végrehajtó.

VICTORIA

budai keserűvíz.

Hivatalos vegyelemzés szerint a föld legértelmesebb keserűvize. 8 kiállításon kitüntetve. Dr. Duschek tanár, udv. tanácsos Bécs, kitünő keserűvíz. Dr. Braun v. Fernwald tanár, udv. tanácsos Bécs, kitünő hatású. Dr. Lambi tanár Varsó, legkitünőbb hatású keserűvíz. Dr. H. E. Roscoe tanár Manchester, nagy orvosi becsesél bíró viz. Dr. MacLagan tanár Edinburg, kitünő forrás. Hasonlóan nyilatkoznak magyar, olasz, orosz, stb. orvosok.

Összehasonlítási táblázat.

458-10-1

melyből kitünik, hogy a »Victoria« forrás a föld legerősebb keserűvizét tartalmazza. Az alantabbi számok a szilárd alkatrészek összegét mutatják egy liter vizen.

Victoria	58.05	Königs bitterquelle	37.55
Rákóczy	53.53	Szegedi József főhög	34.09
Franz Josef	52.29	Pülner Bitterwasser	32.72
Hunyadi László	51.07	Friedrichsaller	25.29
Hunyadi János	41.73	Seidschützer	23.21

Bővebb értesítés a körlevelekben.

Főlerakat: TÓTH PÉTER urnál SZEGEDEN.

Nyomatott a kiadótulajdonos Endrényi Testvérek könyvnyomdájában Szegeden.

Altató gáz.

UNGHÁRI PÉTER

FOGORVOSI MŰTERME

SZEGEDEN,

új Mayer-ház, »Európa« szálloda mellett.

Rendelési idő: d. e. 9-12, d. u. 2-5 óráig.

Fogműtétek narcosisal d. e. 11-12-ig.

Plombírozások

24-48 óra alatt fájdalom nélkül betétele.

a legfin. jegece- s laparany-nyal, platínával, ezüsttel, stb.

Fogak tisztítása,

mindenféle fog- és szájműtét.

Vidékiek és átutazók

előleges bejelentés esetében tartózkodásuk idejére különös tekintetben részesülnek.

Cocain.

20611/890.

464-1-1

Hirdetmény.

A város birtokát képező bérföldek közül a Batki Gergely által bérben birt alsó nyomási 644 holdas dűlőbeli 21. számú 1 hold föld **f. évi október 20-án d. e. 10 órakor** az alsópuszta kutyaménés járási Tanács Ferencz-féle 28. számú 9'970/1200 hold pedig **f. évi október 21-én d. e. 10 órakor** fél évi haszonbér s egy évi ut-fentartási díj azonnali lefizetése mellett, s tanácsí jóváhagyás fentartása mellett a helyszínen megtartandó árverésen és pedig a Batki Gergely-féle 1 hold 1894. évi szeptember végéig, a néhai Tanács Ferencz-féle 9'970/1200 hold 1904. évi szeptember végéig bérbeadni fog.

Miről bérteni szándékozók ezennel értesítetnek.

Szeged, 1890. évi október 9-én tartott tanácsülésből.

Pálffy F., polgármester

SZEGEDI JÓZSEF FŐHERCZEG keserűvíz-forrás.

3 aranyéremmel kitüntetve.

Igen hathatós alkatrészeket tartalmaz, biztos és gyógyerejűleg ható hajtószernek bizonyult, számos orvosi tekintélyek által ajánlv. Kitünő sikerrel alkalmaztatott étvágyhiánynál, gyomorhuruttal járó székrekedésnél, sárgaságnál, aranyér és csomók bántalmainál, máj- és vesebajoknál, általános elkövéredésnél, agyvertódulásnál, idült tüdő- és szívántalmaknál, bőrküüléseknél, köszvény, láz, görvélykórnl és a legkülönfélébb női betegségeknél stb.

A József főherczeg keserűvíz kap-ható valamennyi ásványviz- és fűszerárú-kereskedésben.

Raktár kicsinyben és nagyban eladásra a tulajdonosnál:

Nedelykovits Milán

fűszer- és gyarmatarú - kereskedésben Szegeden, Aradi- és Deák Ferencz-utca, saját ház.